NAȚIUNEA
continuitate pentru neam și țară
Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie nouă, Anul XII
Director: Cezar Adonis Mihalache

ISSN 2247 – 5117

INSIDE

- „Mark Verlan – In Love”, expoziție-omagiu adusă unui artist-legendă al Chișinăului
  :: Reflexii vizuale
- „Cuza Vodă – Între luminile și umbrele unei tulburătoare domnii pământene”
  :: Colocvii literare
- Începutul dezvoltării și industrializării României...
  :: Confluențe istorice, Recomandate
- Care va fi statutul sfinților într-o lume aflată în plin proces de decreștinare?
  :: Recomandate, Religie/Spiritualitate
- Pe frontul grâului, rușii bombardează satele de români din sudul Basarabiei...
  :: Interviurile Națiunii
- Vlahii din Peninsula Istria (Croația). O perspectivă istoriografică nouă privind etnogeneza poporului român
  :: Diaspora, Recomandate
- „Gomandantu’ agțiunii” se întoarce...
  :: Recomandate, Turnul de veghe

Națiunea PRINT

Stâlpii-totem ai noilor infamii de gen aistoric: suveranismul, naționalismul, patriotismul...

Data: 8 martie 2024

Cezar Adonis Mihalache

Egalitatea în culpabilizarea de gen europenizat nu se va opri doar la suprapunerea suveranismului, naționalismului și, în curând, a patriotismului („local” – cum va fi el amprentat în prima fază a procesului de ridiculizare, descărnare și golire de conținut identitar), cu extremismul, ci va merge mai departe... În punctul în care neasumarea uniformizării la o conștiință și memorie istorică europeană

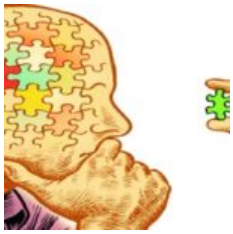

artificială, pentru că nu va fi vorba despre o identitate europeană comună reală (nu ai cum într-o reprezentare de vari entități naționale) va fi considerată o formă de extremism… Acel extremism fabricat și „documentat” în sprijinul singurei identități globale care interesează, de fapt, Europa de mâine… Sigur, teoretic (pentru că asta au ajuns demnitatea și mândria națională a statelor din UE ca identități: aspecte pur teoretice), vor exista țări ce se vor opune acțiunii de globalizare identitar comun-europeană… Pentru că, în realitate, toate statele care au acceptat să renunțe la identități și suveranități, inițial prin formele de exprimare și reprezentare, ca simboluri și cutume, au lăsat porți largi deschise actualului procesului de insinuare a acțiunii de decimare a istoriei din istorii, de tocare a compendiului de națiuni, și a tot ceea ce au reprezentat ele în vremuri, și o absorbție uniformizantă într-o linie istorică de rescriere grosolană a istoriografiilor naționale… Curând locale, pentru că un mijloc de distrugere a trecutului istoriografic, și nu doar de punere temporară între paranteze, îl reprezintă decredibilizarea, ironizarea și apoi ridiculizarea valorilor proprii, cândva, ale statelor membre…

Iar pentru asta, UE va forța înlăturarea, aproape de (la) sine (!), a conștiințelor istoriografice ale țărilor membre (inclusiv prin eliminarea prisosului de conștiință națională ca fapte istorice, obiceiuri, cutume) și înlocuirea (prin tăvălugul, nu uniformizant, ci de extirpare a entităților nealiniate) a unei „conștiințe istorice europene” impuse, inexistentă ca fapte, mândrii, orgolii, demnități, acte de eroism național, și chiar nostalgii, resentimente, orgolii, rescrise însă ca material de impunere, poate chiar prin planurile de reziliență de deznaționalizare… Iar faptul că Parlamentul European a adoptat, într-un nou „Diktat” la adresa națiunilor europene, o rezoluție prin care impune supremația materiei abstracte (ca izvor de fundamentare, de interacțiune a gândirii și memoriei istorice, de analize, contradicții și viziuni istoriografice) a unei foi de parcurs postistoric pentru această „conștiință europeană comună”, care să aibă prioritate în fața istoriilor naționale în mediile educaționale, de exprimare de panteon, de dezbateri, de relevări istoriografice, este doar o altă dovadă faptică a forcepsului globalist de dezmembrare a națiunilor…

UE vrea să creeze o Europă fără conștiința contemporanilor față de faptele înaintașilor, a memoriei ei istorice, fără istorii „personale” ale țărilor membre, fără vestigii, fără repere… Fără toate acestea născute natural în interacțiunea civilizațiilor de pe bătrânul continent… Vrea doar o unică raportare, dogmatică, a unor, nici măcar nonistorii puse la un loc, ci rescrierii „political correctness”… Și va fi posibil… Pentru că însăși vremurile sunt fără o conștiință de sine a dimensiunii lor de cândva și chiar a prezenței actuale… Ba, chiar fără o raportare la memoria istorică definitorie în formarea țărilor… Căci și oamenii au ajuns fără conștiință într-o masă amorfă în care raportările la valori altă dată sacrosante nu mai există. Și nu doar pentru că sunt interzise și sancționate prin prelegeri și legislații anti-conștiință și anti-memorie, ci pentru că pe oamenii nu-i mai interesează valorile și valențele din timpuri deja „de dinainte”… De dinaintea unei linii pe care am trecut-o spre vremurile din urmă…

Și avem exemplul nostru… De popor postnațiune după numai câteva decenii de presiune aistorică… De țară care a renunțat la vestigiile ei, reprezentările, artefactele, mezate pe piețele de licitații pentru a fi înlăturate din memoria publică, de țară care a acceptat scoaterea Istoriei sale naționale din școli și înlocuirea cu dezmățul „all-inclusive” propagandistic evreiesc… O țară actuală (încă) dar care nu a fost prezentă nici măcar o zi în stradă pentru a-și apăra Istoria Națională… Domnitorii, ostașii, eroii, cronicarii chiar… O țară care s-a limitat în a-și cere „drepturile” prin petiții de reintroducere a Istoriei sale în școli… Fără o prezență măcar a profesorilor de istorie care trebuiau să fie primii în stradă, în fața ministerelor, a guvernului… Căci istoria unei națiuni nu se discută prin petiții de îmbunare a detractorilor, ciracilor, scârbelor care ne conduc… O istorie nu se discută! Se afirmă, la nevoie cu pieptul gol în fața armelor unui sistem ticălos. Dar noi am uitat, ne-am îndepărtat și de ultimul exercițiu de demnitate a țării: Decembrie ’89. Dincolo de care orele astrale ale istoriei noastre nu au mai rămas nici măcar secundare în istorie, fiind înlocuite de pocăință, reconcilierea și spovedaniile suis-generis ale celor neînvinși în măreților lor istorice, dar pierduți în lașitatea culpabilizării la stâlpii-totem ai noilor infamii de gen aistoric: suveranismul, naționalismul, patriotismul, înscriindu-ne practic singuri în noua „Europă”, cea din afara conștiinței și memoriei istoriografice de neam și țară a națiunilor parte…

Națiunea TV

Despre românism și renegați

Click aici pentru film

Retina cu spini

de Matei Mihai

PARTENERI

Librăria Atlas